

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0143/2012

24.4.2012

JELENTÉS

az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról
((2010)2308 (INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Rita Borsellino

RR\900042HU.doc

PE473.725v02-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	11
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	16

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról

((2010)2308(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6., 7., 8. cikkére, 10. cikkének (1) bekezdésére, 11., 12., 21., 47–50., 52. és 53. cikkére,
- tekintettel különösen az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (2) bekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés V. címének (A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség) 1., 2., 4. és 5. fejezetére,
- tekintettel a belső biztonságra vonatkozó operatív együttműködéssel foglalkozó állandó bizottság (COSI) létrehozásáról szóló, 2010. február 25-i 2010/131/EU tanácsi határozatra¹,
- tekintettel „A stockholmi program – a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” című dokumentumra és a Bizottság „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A stockholmi program végrehajtásáról szóló cselekvési terv” című közleményére (COM(2010)0171),
- tekintettel az Európai Unió belbiztonsági stratégiájára („Az európai biztonsági modell felé”), amelyet a Tanács 2010. február 25-én és 26-án fogadott el,
- tekintettel az Európai Unió terrorizmusellenes stratégiájára, amelyet a Tanács 2005. november 30-án fogadott el,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” (COM(2010)0673) című közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „Az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló első éves jelentés” (COM(2011)0790) című közleményére,
- tekintettel a Bizottságnak „A vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonság Európai Unión belüli megerősítéséről – az EU CBRN cselekvési terve” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2009)0273),
- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának megvalósításáról szóló bizottsági közleményről szóló, 2011. február 24-25-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó európai uniós

¹ HL L 52., 2010.3.3., 50. o.

szakpolitikai ciklus meghatározásáról és végrehajtásáról szóló, 2010. november 8–9-i tanácsi következtetésekre,

- tekintettel a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2011 és 2013 közötti időszakra szóló uniós prioritások meghatározásáról szóló tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az európai adatvédelmi biztosnak (EDPS) „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” című, 2010. december 17-i bizottsági közleményről szóló véleményére,
- tekintettel az Europolnak a terrorizmus EU-beli helyzetéről és annak változásáról szóló jelentésére (TE-SAT 2011),
- tekintettel az Europol által az EU-beli szervezett bűnözés általi fenyegetettséggel kapcsolatban kidolgozott értékelésre (OCTA 2011),
- tekintettel a 2003. évi Európai Biztonsági Stratégiára², valamint annak megvalósítására vonatkozó jelentésről szóló 2008. évi jelentésre³,
- tekintettel „A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok szolgálatában – a stockholmi program” című, Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett bizottsági közleményről szóló, 2009. november 25-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az Európai Unióban zajló szervezett bűnözésről szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az EU korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló 2011. szeptember 14-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel „Az EU terrorizmusellenes politikája: legfőbb eredmények és jövőbeni kihívások” című 2011. december 14-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az arányosság kritériumával foglalkozó, vonatkozó európai és nemzeti alkotmánybírósági igazságszolgáltatásra, valamint ennek tiszteletben tartására az állami hatóságok részéről a demokratikus társadalmakban,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0143/2012),

² A „Biztonságos Európa egy jobb világban – az európai biztonsági stratégia” című, az Európai Tanács 2003. december 12-i brüsszeli ülésén elfogadott dokumentum, amelynek megszövegezése Javier Solana európai uniós főképviselő felügyelete alatt zajlott.

³ Jelentés az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról – A biztonság megteremtése a változó világban, S407/08.

⁴ HL C 285E., 2010.10.21., 12. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0459.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0388.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0577.

- A. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése tovább erősítette a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, az alapvető jogok és a tagállamok különféle jogrendszerei és hagyományai tekintetében; mivel az e területre vonatkozó politikák – a Szerződés rendelkezéseivel összhangban – az Unió és a tagállamok közötti megosztott hatáskörbe tartoznak;
- B. mivel a Lisszaboni Szerződés ezért erőteljesen összekapcsolja az EU biztonságpolitikáját az EU specifikus jogállamiságával, megalapozva egy biztonsági napirend kidolgozását, amelyet az EU és tagállamai egyaránt osztanak, és amely európai és nemzeti szinten is demokratikus ellenőrzés alatt áll; mivel e politikát a demokratikus értékek, emberi jogok és alapvető szabadságjogok alapján kell megerősíteni;
- C. mivel minden biztonságpolitikának tartalmaznia kell egy megelőzési aspektust, amely különösen elengedhetetlen egy olyan időszakban, amikor mélyülnek a gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek, az alapvető jogok érvényesülése pedig megkérdőjeleződik;
- D. mivel a stockholmi program hangsúlyozta, ki kell alakítani az EU külső biztonsági stratégiáját, hogy tovább lehessen javítani az Unión belüli biztonságot, ezáltal megvédve az EU polgárainak életét és biztonságát és hatékony fellépést biztosítva a szervezett bűnözés, a terrorizmus és az egyéb fenyegetések ellen, mindezalatt tiszteletben tartva az alapvető jogokat, a nemzetközi védelem és a jogállamiság elveit,
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése ellenére sem a tagállamok, sem a Bizottság nem biztosított még semmilyen szerepet a Parlamentnek ebben a folyamatban;
- F. mivel a 2010–2014-es belső biztonsági stratégiáról szóló bizottsági közlemény öt elsőbbségi területet határozott meg, ahol az EU többletértéket biztosíthat, nevezetesen a bűnözés súlyos formái és a szervezett bűnözés, a terrorizmus és a számítógépes bűnözés elleni küzdelem és ezek megelőzése, a külső határok igazgatásának a megerősítése, valamint a természeti és az ember okozta katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség fokozása;
- G. mivel a belső biztonsági stratégia megvalósulásáról szóló első bizottsági éves jelentés elismerte, hogy a 2010-ben meghatározott mind az öt cél továbbra is érvényes, és körvonalazta az aktuális helyzetet, az eddig elért előrelépést és a továbbhaladás útját;
- H. mivel a stockholmi program megállapította, hogy a [COSI] egyik fő feladata a belső biztonsági stratégia kialakítása, nyomon követése és megvalósítása kell, hogy legyen;
1. üdvözli a belső biztonsági stratégia létrehozása érdekében végzett munkát és a belső biztonsági stratégia keretében kidolgozott európai biztonsági modellt alkotó fő elveket, különös tekintettel a biztonság, a szabadság és a magánélethez való jog közötti megerősített kapcsolatra, valamint a tagállamok között együttműködést és szolidaritást; hangsúlyozza, hogy az EU biztonsági intézkedéseinek és az együttműködésnek összhangban kell lennie az Unió alapvető jogokra vonatkozó kötelezettségeivel, és olyan célzott bűnüldözési és hírszerző tevékenységekre kell összpontosítania, amelyek bizonyítottan csökkentik a bűncselekmények számát és megelőzik a terrortámadásokat;
 2. kiemeli, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése olyan célok, amelyeket

párhuzamosan kell megvalósítani, valamint úgy véli, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája végrehajtásának kell a kiforrott belső biztonsági stratégia alapját képeznie; emlékeztet arra, hogy a szabadság és a jogérvényesülés megvalósulásához mindig a Szerződésekben meghatározott elvekkel, a jogállamisággal és az Unió alapvető jogokra vonatkozó kötelezettségeivel összhangban kell törekedni a biztonságra;

3. tudomásul veszi a tagállamok és a Bizottság által a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó európai uniós szakpolitikai ciklus összefüggésében elért előrehaladást, tekintettel az általános stratégiai céloknak az operatív szintű kormányközi együttműködésre alapozott intézkedések révén történő megvalósítására; úgy véli azonban, hogy szükség van az EU és a nemzeti szintek közötti világos feladatmegosztásra, és a Parlamentnek a szakpolitikai iránymutatás, a végrehajtás és az eredmények értékelése tekintetében e folyamat részesévé kell válnia, továbbá 2013-ban el kell végezni a politikai ciklus mélyreható értékelését; ezenkívül úgy véli, hogy figyelembe véve az említett ciklus természetét, arra az „EU működési ciklusaként” kellene hivatkozni; felhívja a tagállamokat, hogy rendszeresen értékeljék a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló nemzeti tervek és az európai szinten kidolgozandó tervek kiegészítő jellegét, valamint, hogy az uniós intézmények, az érintett uniós ügynökségek és a nemzeti parlamentek bevonásával európai stratégiai és operatív szemszögből elemezzék az elért eredményeket és a jövőbeli kilátásokat;
4. úgy véli továbbá, hogy a 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretben – a vonatkozó alapból – megfelelő pénzügyi forrásokat kell biztosítani az ilyen stratégia végrehajtásához;
5. emlékeztet arra, hogy a biztonsági politikákban való illetékesség megoszlik az EU és a tagállamok között, és hogy ezen a területen tiszteletben kell tartani a szubszidiaritást; azon a véleményen van, hogy a belső biztonsági stratégia kerete e területen egy átfogó és koherens megközelítés révén növelheti valamennyi EU intézmény és a tagállamok erőfeszítéseinek értékét;
6. azon a véleményen van, hogy a hatékony belső biztonsági stratégia alapvető előfeltétele a kezelendő fenyegetéseknek az egész EU-ra kiterjedő átfogó bizonyíték- és tudásalapú elemzése, és úgy véli, hogy a többi uniós intézmény, testület és ügynökség segítségével az Európának el kellene végeznie egy ilyen, az EU egészére kiterjedő elemzést, a fenyegetettségértékelés átláthatóbb és megalapozottabb módszertanára és a tagállamok átfogó hozzájárulásaira támaszkodva;
7. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament a biztonságpolitikai terület önálló intézményi szereplője, és így jogosult arra, hogy aktívan részt vegyen a belső biztonsági stratégia és az EU biztonsági modell jellemzőinek és prioritásainak meghatározásában és ezeknek az eszközöknek az értékelésében, beleértve a belső biztonsági stratégia végrehajtásának rendszeres ellenőrzését, amelyet az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek és a Tanács közösen végez az EUMSZ 70. és 71. cikke és a COSI létrehozásáról szóló határozat 6. cikkének (2) bekezdése alapján;
8. jóváhagyja, ezzel kapcsolatban és az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti meglévő együttműködés alapján a belső biztonsági stratégiát illető aktuális helyzetről szóló éves parlamenti jelentéssel végződő „parlamenti politikai ciklus” gondolatát,

amelyet alaposan össze kell hangolni többek között a Bizottság éves beszámolásával ezen a területen;

9. kiemeli a biztonság belső és külső aspektusai közötti koherencia és szinergia fontosságát, és hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani a belső biztonsági stratégia végrehajtására irányuló intézkedések és lépések összhangját az Uniónak az EUSZ 2., 6. és 7. cikke szerinti alapvető jogokra vonatkozó kötelezettségeivel és az EUSZ 21. cikke szerinti külpolitikai célkitűzéseivel, valamint a nemzetközi emberi jogi és humanitárius jogszabályokkal; tudomásul veszi a közös biztonság- és védelempolitika (KVBP), a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség szereplői közötti kapcsolatok erősítéséről és az erre vonatkozó menetrendben körvonalazott lépésekről szóló közös munkadokumentumot; hangsúlyozza az összes érintett szereplővel folytatott megfelelő információcsere, konzultáció és együttműködés, valamint az eseményekre való reagálás helyett az események előrejelzésére irányuló megoldások fontosságát; várakozással tekint a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziója terén tett tagállami és uniós lépések kiegészítő jellegére vonatkozó stockholmi program végrehajtásának keretében végzett munka eredményére, valamint az EU külső biztonsági stratégiájának lehetséges frissítésére irányuló kísérletekre;
10. hangsúlyozza, hogy a hosszú távú belső biztonsági stratégiának jobban kellene összpontosítania a külső fenyegetésekre, valamint azon stratégiák és intézkedések – például a célzott fejlesztési támogatások, a szegénység csökkentésére irányuló stratégiák vagy a természeti vagy ember okozta katasztrófák helyreállítási tervei – hiánya vagy elégtelensége között bizonyíthatóan fennálló kapcsolatra, amelyek a biztonsággal kapcsolatos fenyegetések megelőzésének fontos elemei lehetnek;
11. figyelembe veszi annak az öt alapvető területnek a meghatározását, amelyekre az EU és a tagállamok szintjén különféle konkrét intézkedéseket javasoltak; úgy ítéli meg, hogy ezek a célok nem teljesek és a prioritási sorrendet jobban is meg lehetett volna határozni; kiemeli, hogy a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem a belső biztonsági stratégia keretében kulcsfontosságú prioritás és annak is kell maradnia; úgy ítéli meg, hogy a természeti és az ember okozta katasztrófákkal – többek között a létfontosságú infrastruktúrák meghibásodásával – szembeni ellenálló képesség kérdésével foglalkozni kell; megjegyzi, hogy nem tűnik teljesen indokoltnak vagy helyénvalónak a belső biztonsági stratégia keretében a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok érvényesítése területén intézkedést tenni, amelyről mélyreható külön vitát kell folytatni;
12. úgy véli, hogy a szervezett bűnözés valamennyi formája – köztük a bűnszervezetek – növekvő fenyegetést jelent az EU polgárainak szabadságára, biztonságára és a jog érvényesülésére, és az ellene folytatott küzdelemnek prioritásnak kell maradnia az Európai Unió belüli szervezett bűnözésről szóló, 2011. október 25-i határozatában megállapított ajánlások fényében, az EU és a tagállamok közötti, a bűnszervezetek, a pénzmosás, a korrupció, a szellemi bűnözés és a szervezett bűnözés egyéb formái elleni küzdelemben meglévő együttműködésre vonatkozó konkrét adatok és információ alapján;
13. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EU biztonsági programja keretében kezelje kiemelten a korrupció elleni küzdelmet, és bocsásson rendelkezésre megfelelő erőforrásokat, figyelembe véve, hogy a stockholmi program (4.1.) azon transznacionális

veszélyek között említi a korrupciót, amelyek továbbra is veszélyeztetik az Unió belső biztonságát, és amelyekre egyértelmű és mindenre kiterjedő választ kell adni;

14. emlékeztet a terrorizmus és az ahhoz kapcsolódó tevékenységek – többek között annak finanszírozása – megelőzésének és az ellenük folytatott küzdelemnek a jelentőségére, és várakozással tekint a közigazgatási intézkedéseket – például a terrorizmussal gyanúsítható személyek pénzeszközeinek az EUMSZ 75. cikke szerinti befagyasztását – magában foglaló keretre vonatkozó javaslatra; továbbá – a belső biztonsági stratégia egyedi keretien túl – arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérlegeljék a terrorizmus áldozataival foglalkozó különös jogszabály elfogadását az ilyen áldozatok nyilvános jellegének elismerése és olyan részletesebb rendelkezések meghatározása érdekében, amelyek biztosítják a megfelelő védelmet, támogatást és elismerést;
15. úgy véli, hogy kiemelkedő jelentőségű a határozott küzdelem a környezet elleni, a gazdasági és a vállalati bűnözés ellen, amelyek hatása, kiváltképp válság idején, különösen káros az EU polgárai életkörülményeire; e tekintetben sajnálja, hogy egyes tagállamok az ezekkel kapcsolatban elkövetett szabálysértések büntetését célzó büntetési tételek enyhítésére irányuló intézkedéseket hoztak; ezenfelül hangsúlyozza, hogy eltérés mutatkozik az ezekkel a területekkel kapcsolatos javaslatok és az egyes enyhébb büncselekmények megbélyegzése között;
16. Üdvözli azt a tényt, hogy a számítógépes bűnözés elleni küzdelmet elsőbbségi kérdésként kezelik a belső biztonsági stratégia keretében, és kiemeli a megelőzésre való fókuszálás jelentőségét; tudomásul veszi és támogatja a Bizottság arra vonatkozó ígérését, hogy 2012-ben az internetes biztonságról szóló átfogó európai stratégiát dolgoz ki; sürgeti a tagállamokat, hogy ratifikálják az Európa Tanács számítógépes bűnözésről szóló egyezményét;
17. megismétli, hogy az uniós rendőrségi és igazságügyi együttműködés az Europol és az Eurojust közreműködésével, valamint a megfelelő szakképzés révén történő fokozása alapvető fontosságú a megfelelő belső biztonsági stratégia szempontjából, és magában kell foglalnia a tagállamok illetékes hatóságait, valamint az EU intézményeit és ügynökségeit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék ezt a belső biztonsági stratégia prioritásává; továbbá felkér a bizonyíték felhasználását elősegítő megfelelő és egységes jogi eszközök biztosítására;
18. hangsúlyozza a közös biztonság- és védelempolitika küldetéseinek hozzájárulását a jogállamiság tiszteletben tartásának előmozdításához, valamint a béke és biztonság az Unió szomszédságában és a világon máshol történő fenntartásához való hozzájárulását, ezzel segítve az állami összeomlás megakadályozását és a nemzetközi bűnözés és terrorizmus menekülési útvonalainak felszámolását;
19. csatlózott ezzel kapcsolatban, mivel a belső biztonsági stratégia nem rendelkezik megfelelő „igazságügyi dimenzióval”; emlékeztet arra, hogy a stockholmi program értelmében a jogrendszerek sokféleségén és az európai jogszabályok keretében megvalósuló egységen alapuló európai igazságügyi kultúra folyamatos kidolgozása révén erősíteni kell a kölcsönös bizalmat, valamint, hogy a tagállamok igazságügyi rendszereinek képeseknek kell lenniük a koherens és hatékony együttműködésre a nemzeti hagyományaikkal összhangban; úgy véli, hogy az igazságügyi együttműködés területén a

prioritáscsoport felállítását az EUMSZ V. címe alatti, nevezetesen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben az összes dimenzió közötti szoros kapcsolat összefüggésében kell értelmezni; kiemeli a harmadik országokkal kötött igazságügyi együttműködési megállapodások megfelelő végrehajtásának jelentőségét;

20. úgy véli, hogy – a belső és külső biztonság közötti kapcsolódások tekintetében – tovább kell ösztönözni az EU együttműködését az egyéb nemzetközi intézményekkel, például a NATO-val és az EBESZ-szel;
21. hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelem a belső biztonsági stratégia prioritása, amelynek célkitűzéseit és eszközeit „Az EU terrorizmusellenes politikája: fő eredmények és jövőbeni kihívások” című, 2011. december 14-i határozata szerint megfelelően értékelni kell; rámutat, hogy a megelőző és védelmi politikák számára továbbra is prioritást kell biztosítani a bűnüldözéssel és az ezekre adandó válasszal együtt; ebben az összefüggésben azon a véleményen van, hogy jobban kell fókuszálni a célzott bűnüldözési és hírszerzési tevékenységekre, amelyek bizonyítottan képesek megelőzni terrorista támadásokat, és amelyeket a szükségesség és az arányosság elvével összhangban és az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett, valamint megfelelő felügyelet és elszámoltathatóság alapján végeznek; emlékeztet arra, hogy alapvető fontosságú az EU számára, hogy a belső és a külső dimenzió vonatkozásában egyaránt hiteles szereplő legyen az alapvető jogok ösztönzése terén;
22. alapvető fontosságúnak ítéli megelőző mechanizmusok kidolgozását, különösen az erőszakos radikalizálódás és fenyegetés – ideértve az erőszakos vagy katonai szélsőségesek által jelentett fenyegetést – jeleinek korai azonosítása érdekében; emlékeztet a kiszolgáltatott lakosság körében megvalósuló erőszakos radikalizálódás elleni fellépés jelentőségére, és várakozással tekint a radikalizálódással kapcsolatos ismeretek terjesztését célzó uniós hálózat jövőbeli munkájára, amelynek küldetése az ismeretek terjesztésének, a kapcsolódó tudatosságnak, valamint az innovatív megoldások kidolgozásának elősegítése;
23. elismeri a határok biztonságának középpontba állítását a belső biztonsági stratégia összefüggésében, de úgy véli, hogy a határigazgatás és az emberek mobilitása nem pusztán biztonsági kérdés, hanem az átfogóbb politikai stratégia kulcsfontosságú elemei, amelyek a biztonsági dimenzió mellett az EU szintjén a bevándorlási, a menekültügyi és a fejlesztési politikákat, valamint a harmadik országokban a gazdasági, társadalmi és demokratikus fejlődést segítő és az emberi jogokat ösztönző politikákat is érintik; ezenkívül hangsúlyozza, hogy a biztonságra az Unió által elért eredmények – azaz a belső határokon belüli szabad mozgáshoz való jog – tiszteletben tartása mellett kell törekedni;
24. ismételten megemlíti, hogy fontos biztosítani a külső határok igazgatása kapcsán tett tagállami intézkedések összehangolását, valamint kihangsúlyozza, hogy az EU-val határos szomszédos országokkal folytatott szoros együttműködés alapvető fontosságú a szabad mozgás, a fokozott szolidaritás és a külső határok biztonságának elősegítéséhez; hangsúlyozza, hogy az integrált határigazgatás fokozatos bevezetésének célja az utazás elősegítése;
25. azon a véleményen van, hogy ezért a belső biztonsági stratégiának továbbra is tükröznie kell a stockholmi program jövőképét, és célszerűnek véli, hogy 2013 vége előtt végezzék

el a stockholmi program félidős parlamenti felülvizsgálatát annak stratégiai, jogalkotási és pénzügyi prioritásainak az értékelése érdekében; továbbá úgy ítéli meg, hogy egy kiegészítő értékelés szükséges a jelenleg a Lisszaboni Szerződéshez igazított érintett európai ügynökségek (Europol, Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat) és más ügynökségek és szervek tekintetében; emlékeztet arra, hogy az ügynökségek intézkedéseinek és műveleteinek meg kell felelniük az ügynökségek létrehozásával és működésével kapcsolatban hozott határozatokban meghatározott megbízatásnak, és tiszteletben kell tartaniuk a demokratikus értékeket és elveket, valamint az EU Alapjogi Chartájában meghatározott szabadságokat és alapvető jogokat;

26. emlékeztet, hogy a belső biztonsági stratégia keretében a személyes adatok feldolgozásának és gyűjtésének minden körülmények között meg kell felelnie az EU adatvédelmi elveinek, különösen a szükségesség, az arányosság és a jogszerűség elvének, és az e területen érvényes vonatkozó uniós jogszabályoknak; üdvözli a Bizottság által 2012. január 25-én előterjesztett adatvédelmi javaslatokat, de úgy véli, hogy a büntetőügyekben és a bűnüldözés terén folytatott igazságügyi együttműködésről szóló irányelvre irányuló javaslatnak ambiciózusabbnak kell lennie, és erősebb biztosítékokat kell előírnia, különösen a profilalkotásra és az automatizált feldolgozásra vonatkozó rendelkezéseiben;
27. megerősíti, ezzel kapcsolatban, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséghez tartozó ügynökségek megfelelő, demokratikus felügyeletének és értékelésének szükségességét, hogy elkerüljék a „szakpolitikai tanácsadás és az aktuális politikaalakítás” közötti választóvonal elhalványodásának a kockázatát az említett ügynökségekkel kapcsolatban;
28. arra hívja fel az alelnököt/főképviseletet és a Bizottságot, hogy nyújtsák be a szolidaritási klauzula végrehajtásáról szóló – 2011-re tervezett – javaslatukat, amelynek nem a meglévő kezdeményezéseket kell megkétszereznie, hanem meg kell határoznia a rendelkezésre álló uniós és nemzeti eszközök alkalmazásának és összehangolásának keretét, beleértve – az EUMSZ 222. cikkében említett helyzetekben – a KVBP-t is; azon a véleményen van, hogy csak a szolidaritási klauzula által az összes tagállam között megnyitott lehetőségek teljes spektrumával fog az Unió készen állni arra, hogy az egy vagy több tagállam biztonságát fenyegető veszélyeket megelőzze, és azokra biztos és összehangolt válaszlépéseket adhasson.
29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

14.3.2012

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról
(2010/2308(INI))

Előadó: Ana Gomes

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. emlékeztet arra, hogy a belső biztonsági stratégiában azonosított főbb közös fenyegetések – különösen a szervezett bűnözés, a terrorizmus és radikalizáció, a számítástechnikai bűnözés, a korrupció, valamint a határigazgatás kihívásai – egymással összefüggő külső és belső dimenzióval rendelkeznek, és a hatékony válaszadás érdekében e területeken összehangolt és koherens fellépésre van szükség; egyben tagadhatatlan belbiztonsági folyományai vannak az elsődlegesen a külső együttműködési eszközökben kezelt, a fegyverek elterjedésének megakadályozásával és a leszereléssel, a CBRN-vel (vegyi, biológiai, radiológiai és nukleáris biztonsággal) összefüggő kockázatokkal és az illegális kereskedelemmel kapcsolatos kritikus fellépésnek;
2. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy közlemény formájában nyújtson iránymutatást arról, hogy miként ültethető át legjobban az európai biztonsági stratégia és a belső biztonsági stratégia külső és belső dimenziói közötti kapcsolat az átfogó célkitűzésekbe és az eredményes politikákba, és reméli, hogy ez tükröződni fog az átdolgozott európai biztonsági stratégiában; hangsúlyozza, hogy az uniós biztonság belső és külső vonatkozásainak egységessége és egymást kiegészítő jellege kulcsfontosságú biztonsági célkitűzéseink sikeres végrehajtásához;
3. hangsúlyozza az Unió biztonsági stratégiája átfogó, az emberélet biztonsága tekintetében holisztikus elképzelésén alapuló megközelítésének fontosságát, amely megközelítés az emberi jogokban, a szabadságban, a demokráciában, a jogállamiságban, a felelős kormányzásban és a békében gyökerezik;

4. megismétli, hogy az Uniónak be kell építenie a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiba az emberélet biztonságával kapcsolatos széles körű felfogást, különösen a határigazgatás, a migráció, a tengeri biztonság, a szervezett bűnözés, a terrorizmus és az emberkereskedelem elleni küzdelem, valamint az államok sérülékenysége vagy az elmaradottság kérdéseivel kapcsolatban;
5. az arab tavaszt követően megismétli, hogy az Unió belső biztonsága elválaszthatatlanul kapcsolódik a szomszédságában uralkodó biztonsági helyzethez; hangsúlyozza különösen az Európai Szomszédsági Politikának (a Mediterrán Térségért létrehozott Unió, a Keleti Partnerség, a fekete-tengeri szinergia) az uniós külpolitikában betöltött szerepét, és e tekintetben felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t az Unió és szomszédai közötti szinergiák támogatására, közös biztonsági kihívásaink együttesen történő megoldása érdekében;
6. álláspontja szerint meg kell erősíteni az együttműködést a biztonsági stratégiáért felelős egyéb nemzetközi intézményekkel, különösen a NATO-val és az EBESZ-szel;
7. elismeri a belső és külső biztonsági koordináció terén az EKSZ létrehozása óta elért előrehaladást a Politikai és Biztonsági Bizottság (PSC) és a Belső Biztonsági Állandó Bizottság (COSI) küldöttségei közötti rendszeres, nem hivatalos találkozók, a belső és külső biztonsági kérdésekben történő fokozott együttműködés, a terrorizmus elleni politika belső és külső vonatkozásairól szóló tanácsi következtetések, a közös biztonság- és védelempolitika és a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség érdekeltjeiről és a kiberterről szóló közös bizottsági-EKSZ személyzeti munkadokumentumok, valamint a Bizottság-EKSZ szolgálatközi csoportok létrehozása révén;
8. ennek ellenére felszólítja az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a közös stratégiai elemzések, a fenyegetettség értékelései, valamint a kellő időben történő tájékoztatás valamennyi érintett szereplő számára való biztosítása érdekében erősítsék meg – különösen az Unió Helyzetelemző Központja új kapacitásainak kihasználása útján – a szabadság, biztonság és a jog érvényesülése területén illetékes bizottságok, munkacsoportok, szolgálatok és az ügynökségek közötti meglévő együttműködési mechanizmusokat egyrészt a bel- és igazságügy (IB) területén, másrészt az Európai Külügyi Szolgálaton belül (EKSZ), beleértve a közös biztonság- és védelempolitika (KVBP) szerinti fellépéseket és műveleteket;
9. felszólítja az alelnököt/főképviselet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsa a KKBP és a szabadság, biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség közötti kapcsolatok erősítését szolgáló, a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) tagjai és a Belső Biztonsági Állandó Bizottság (COSI) tagjai ülésén a közelmúltban elfogadott menetrend gyors végrehajtását;
10. hangsúlyozza az európai biztonság belső és külső dimenziója közötti tényleges és tartós kapcsolódás biztosításának szükségességét a KKBP tevékenységek és prioritások tekintetében jelentőséggel bíró kérdésekben, úgymint a globális leszerelés, a fegyverek elterjedésének megakadályozása, a CBRN-vel összefüggő kockázatok az Unión belül és kívül, a terrorizmus elleni küzdelem, valamint az európai határokon belüli és azon kívüli radikalizálódás és a kiberbiztonság terén; ezért arra az álláspontra helyezkedik, hogy az EU biztonsági stratégiája belső és külső vonatkozásának magában kell foglalnia a szolgálatok, testületek, regionális és tematikus részlegek, valamint a Bizottság és az EKSZ

közötti szoros és tényleges keresztirányú összehangolást annak a KKBP-re figyelemmel meglévő eredményessége és következetessége érdekében;

11. sürgeti az alelnököt/főképviselet, hogy biztosítsa a KKBP/KBVP átfogó politikai konzisztenciáját a megfelelő bizottsági és EKSZ szolgálatok közötti koordináció előmozdítása révén annak érdekében, hogy meg lehessen előzni a munka és a szerepkörök szükségtelen megkettőzését, különösen azokon a területeken, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az Unión belüli és azon kívüli biztonsági kérdésekhez;
12. annak biztosítására sürgeti az alelnököt/főképviselet, hogy az uniós külső fellépési eszközökben vegyék kellően figyelembe a belső biztonsági fenyegetéseket – többek között a Tanács által a szervezett és súlyos nemzetközi bűnözésre vonatkozó európai uniós szakpolitikai ciklus keretében meghatározottakat –, és adott esetben megfelelően lépjenek fel e fenyegetésekkel szemben az említett eszközök útján; hangsúlyozza, hogy a belső és külső biztonság összekapcsolásának fő eszközei a harmadik országokkal folytatott rendszeres politikai biztonsági párbeszéd, a nemzetközi megállapodások biztonsági együttműködési záradékinak letárgyalása, a korlátozó intézkedések rendszerei, a külső segítségnyújtási eszközök stratégiai programozása, a FAC- és a PSC-bizottság, illetőleg az összes KKBP-munkacsoport állandó elnöki tiszte; annak biztosítására hívja fel az alelnököt/főképviselet, hogy az Unió külső fellépései során biztosítsák az emberi jogok, a humanitárius jog, a demokrácia és a jogállamiság európai és nemzetközi normáinak megfelelő figyelembevételét;
13. hangsúlyozza a KVBP küldetéseinek a jogállamiság tiszteletben tartásának előmozdításához, valamint a béke és biztonság az Unió szomszédságában és a világon máshol történő fenntartásához való hozzájárulását, ezzel segítve az állami összeomlás megakadályozását és a nemzetközi bűnözés és terrorizmus menekülési útvonalainak felszámolását; arra sürgeti a tagállamokat, hogy ismerjék el a KVBP belső biztonságához való hozzájárulását azáltal, hogy adott esetben a KVBP küldetésekben való részvétel előmozdítása érdekében nemzeti stratégiákat fogadnak el rendőrségi és igazságszolgáltatási rendszereiken belül;
14. hangsúlyozza, hogy az EKSZ-nek együtt kell működnie az Europollal a belső biztonsággal foglalkozó – különösen rendőrségi és jogállami – szakértők alkalmazása érdekében, és adott esetben az uniós küldöttségekbe is delegálni kell őket, hiszen mindezzel a gyakorlatban is hatékonyan kezelhető az Unió biztonsági stratégiáinak belső és külső dimenziói közötti fokozott koordináció iránti igény; e célból hangsúlyozza, hogy a szabadság, biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térséggel foglalkozó ügynökségekkel (Europol, Eurojust, Frontex) való információváltás és erőforrás-megosztás rendkívül előnyös lenne;
15. felhívja az alelnököt/főképviselet és a Tanácsot, hogy dolgozzanak ki olyan mechanizmusokat az EKSZ számára, amelyek révén a terrorizmus elleni küzdelem területén a nagyobb következetesség biztosításának módjaként hasznosítani tudják a terrorizmus belső aspektusaival foglalkozó tanácsi munkacsoport (COTER) szakértelmét, és fontolják meg annak a lehetőségét, hogy átadják az EKSZ-nek a terrorizmus belső aspektusaival foglalkozó tanácsi munkacsoport (COTER) elnöki tiszte; egyben felhív az alelnök/főképviselet és a terrorizmusellenes koordinátor közötti szoros együttműködésre és

konzultációra;

16. felszólít arra, hogy az Unió belső biztonsági stratégiájának keretében biztosítsanak az Európai Parlament számára hathatósabb felügyeletet; e vonatkozásban emlékeztet a Parlament által a biztonság és jogszerűség tekintetében tapasztalható – az Unió kormányainak a George W. Bush kormánya által irányított rendkívüli kiadatási programokkal való együttműködéséből fakadó – hatalmas hiányosságok leleplezésében játszott szerepre; hangsúlyozza továbbá azt az alapvető jelentőségű demokratikus ellenőrzést, amelyet a nemzeti parlamentekkel karöltve a Parlament gyakorolhat általában a belső és külső uniós biztonsággal kapcsolatos kérdésekben;
17. álláspontja szerint fokozott együttműködésre van szükség a tagállamok hírszerzési szolgálatainak között, ami kulcsfontosságúnak bizonyulhat megelőzési és reagálási mechanizmusok időszerű elindításában az Unió vagy egy, illetve több tagállama biztonságát fenyegető veszélyek esetén; e tekintetben javasolja, hogy az Európai Parlament a nemzeti parlamentekkel összehangolva hozzon létre külön delegációt az európai hírszerzési munka demokratikus felügyeletére;
18. üdvözli a „Horizont 2020 végrehajtására irányuló különprogram – a kutatás és innováció keretprogramja (2014–2020)” létrehozására irányuló bizottsági javaslatot, amely „megköveteli a polgári és katonai képességek integrálását a polgári védelemtől a humanitárius segélyekig, a határkezelésig, vagy a békefenntartásig terjedő területeken”; kéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy fejlesszék tovább a tervezett közbeszerzés előtti eljárást a belső és külső biztonság jelentős és egységes polgári és katonai kapacitásokkal való kapcsolódásának erősítése érdekében;
19. megismétli az Unió természeti és ember által okozott, esetlegesen humánbiztonságot és kritikus infrastruktúrákat érintő katasztrófákra való reagálási képességének – mind az Unió területén belül, mind azon kívül történő – megerősítésére vonatkozó felhívását, és üdvözli az Unió polgári védelemre vonatkozó jogszabályainak felülvizsgálatára irányuló bizottsági javaslatokat;
20. arra hívja fel az alelnököt/főképviseletet és a Bizottságot, hogy nyújtsák be a szolidaritási klauzula végrehajtásáról szóló – 2011-re tervezett – javaslatukat, amelynek nem a meglévő kezdeményezéseket kell megkétszereznie, hanem meg kell határoznia a rendelkezésre álló uniós és nemzeti eszközök alkalmazásának és összehangolásának keretét, beleértve – az EUMSZ 222. cikkében említett helyzetekben – a KVBP-t is; álláspontja szerint csak a szolidaritási záradék által az összes tagállam között megnyitott lehetőségek teljes spektrumával fog az Unió készen állni arra, hogy az egy vagy több tagállam biztonságát fenyegető veszélyeket megelőzze, és azokra biztos és összehangolt válaszle lépéseket adhasson.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	12.3.2012
A zárószavazás eredménye	+: 50 -: 11 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Sir Robert Atkins, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Schöpflin György, Werner Schulz, Adrian Severin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Laima Liucija Andrikiienė, Véronique De Keyser, Barbara Lochbihler, Monica Luisa Macovei, Carmen Romero López, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Hannes Swoboda, Indrek Tarand, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Philippe Boulland

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	12.4.2012
A zárószavazás eredménye	+ : 47 - : 2 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Rita Borsellino, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Göncz Kinga, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Sógor Csaba, Renate Sommer, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Alexander Alvaro, Vilija Blinkevičiūtė, Birgit Collin-Langen, Cornelis de Jong, Franziska Keller, Kósa Ádám, Antonio Masip Hidalgo, Hubert Pirker, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Bogusław Sonik
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Giles Chichester, Zita Gurmai